

Prima instanță: Judecătoria Edineț (sediul Central) (jud. M. Iftodi)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Țenti, Iuri Țenti împotriva lui Oleg Țenti cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 28 noiembrie 2016, Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Țenti solicitând încasarea cheltuielilor de judecată, constituite din cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei și taxa de stat în sumă de 150 lei.

În motivarea acțiunii s-a invocat că Oleg Țenti la 15 ianuarie 2015 a înaintat în instanța de judecată o cerere de chemare în judecată privind revocarea parțială a contractului de donație, autentificat la 22 octombrie 2003 și constatarea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Iuri Țenti și Igor Goncareov, autentificat la data de 27 aprilie 2007 și a contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Igor Goncareov, Elena Goncareov și Svetlana Țenti, autentificat la 13 iulie 2007.

Au indicat că, prin hotărârea din 28 septembrie 2015 a Judecătoriei Edineț s-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Țenti împotriva lui Iuri Țenti, Svetlana Țenti, Igor Goncareov, intervenienți accesorii notarii publici Silvia Nimerenco și Petru Luca privind revocarea parțială a contractului de donație, autentificat la 22 octombrie 2003 și constatarea nulității parțiale a contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Iuri Țenti și Igor Goncareov, autentificat la 27 aprilie 2007 și a contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între Igor Goncareov, Elena Goncareov și Svetlana Țenti, autentificat la data de 13 iulie 2007. Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, Oleg Țenti la data de 28 septembrie 2015 a depus apel, iar prin încheierea din 02 februarie 2016 a fost restituită cererea de apel depusă de Oleg Țenti.

Au menționat că, inițierea nefondată a acestui proces civil, i-a pus în situația de a efectua cheltuieli de judecată care, în condițiile art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, sunt suportate de persoana care a pierdut procesul, anexând și bonurile de plată în acest sens. Or, din materialele cauzei rezultă faptul că avocatul, mandatul căruia este anexat, a întocmit, semnat și depus cererea de chemare în judecată, ce presupune studierea legislației, materialelor pricinii și a acordat asistență juridică. Astfel, onorariul încasat pentru serviciile de asistență juridică corespunde legislației în vigoare, sunt niște cheltuieli reale, necesare și rezonabile.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriai Edineț (sediul Central) s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Țenti, Iuri Țenti împotriva lui Oleg Țenti cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a respins cererea de apel depusă Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriai Edineț (sediul Central).

La 23 octombrie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.120), Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, au declarat recurs împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele de judecată au aplicat eronat legea, nu au constatat corect circumstanțele cauzei civile și au apreciat incorect situația de fapt.

Remarcă că, au fost prezentate înscrisuri justificative din care se distinge aportul avocatului în cadrul procesului, însă nu au fost apreciate de instanța de judecată. Or, legislația procesuală nu dispune de norme exacte de determinare a rezonabilității cheltuielilor de asistență juridică.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 05 septembrie 2017, iar Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, au declarat recurs la 23 octombrie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.120), ceea ce denotă că este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera inadmisibil recursul declarat de Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Svetlana Țenti și Iuri Țenti, prin intermediul avocatului Ghenadie Odobescu, împotriva deciziei din 05 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic